

תל אביב	ירושלים	חיפה	באר שבע
16:31	16:16	16:19	16:33
17:32	17:30	17:29	17:33
18:03	18:09	18:03	18:07

גיליון מס': 157 פרשת: ויגש
שבת קודש ט טבת תשע"ז (7 ינואר 2017)

לבעני שלום כבוד שבת ומוקדש שבת מופלגים מפי מו"ר בנימין זאב"ר זי"ע ורבי אברהם יהושע מינצו שליט"א זצ"ל

"פני שבת נקבלה
כי היא מקור הברכה"

דעת זקנים נוחה היטנו

עלון שבועי
להגדרת וזמנות
התורה וזמנותיה והחידושים
השקופה בתורה ואמיתות
לכל אחד מישראל

הפסוק המיוחד בתורה, בפרשת השבוע!

מורנו הרב שליט"א

לשכוח! ובעצם כך עשה יוסף גם קודם שהגיעו אחיו, על ידי שקרא לבנו בכורו מנשה "כי נשני אלקים וגו'", ופרש"י (בפרשת וישלח) על גיד הנשה, שנקרא כך מלשון קפיצה, גיד שקפץ ממקומו, כמו בפסוק "כי נשני אלקים וגו'" שבפרשתנו, כלומר, יוסף קפץ מהמחשבה על אחיו, ושכח את הכל. ותמיד כאשר מזכיר את בנו מנשה, מקבל תזכורת שצריך לשכוח את העבר לגמרי לגמרי. וכמוכן שזו עבודה גדולה ועצומה, אולם על כל בעל אמונה ועובד ה' באמת, יש להתנהג כך במסירות.

ונסביר את הדברים קצת בעומק יותר, כיצד יכול כל אדם להתנהג כך, הרי אנו לא מלאכים, ואיך אם כן ניתן לכל אדם באשר הוא שם לשכוח לגמרי מלבו ומשכלו את כל מה שהוא סובל, בעוד שיש לו קושי עצום לשכוח, והרי לא ניתנה תורה למלאכי השרת (ברכות כה:)? אלא כוונת הדברים היא, שכשאתה נזכר בנזק ובצער שעשו לך, אל תעשה תזכורת של עבירה, כלומר, 'אני מקפיד ולא מוחל', אלא להיפך תעשה תזכורת של אמונה, כלומר, תאמר לעצמך: 'אני לא מקפיד, ומוחל לכל אלו שציערו אותי, כי הכל משמים לטובה', ועל ידי כך אתה זוכה לקיים מצוה כל רגע ורגע כאשר אתה נזכר ומכוון שהכל מה' יתברך לטובה. ובעצם כך עשה יוסף הצדיק (בפרשת ויחי) כשחזר מהקבורה של יעקב אבינו, הוא ראה בדרך את הבור שגורק לתוכו, ובידך 'ברוך שעשה לי נס במקום הזה' (פרשת תנחומא שם אות ז'). והוסיף בעל הטורים שם (ג' טו) שאמרו האחים 'עדיין הוא זוכר בליבו מה שעשינו לו', ע"ש. ואחי יוסף פחדו מאד שיוסף לא ישיב להם כגומלם, אולם בעצם אין ממה לפחד, כי מה שאמר יוסף, הוא אינו זכרון של נקמה, או מחשבה רעה עליהם, אלא אדרבה הוא זכרון של אהבה, מחשבה טובה ואמונה שהכל משמים, והוא שמח בכך שמהזכרון הוא מקיים מצוה ולא עבירה, כי העיקר שלא לחשוב 'האחים ציערו אותי', אלא 'ה' יתברך ציער אותי'.

ואין צריך לומר, שאף שהניזק, הנרדף, הנעלב, הנעקץ וכדומה, צריכים לשכוח מהכל ולהתחזק באמונה, בבחינת 'ויתחזק דוד בה' אלוקיו' (שמואל א' ו' ט), מכל מקום המזיק, הרודף, המעליב והעוקץ, חייבים להצטער ולבכות על מעשיהם הרעים שמצערם את הזולת. ואף שיתכן מאד שאנשים טובים מוחלים תמיד, מכל מקום ה' יתברך בשמים אינו מוחל להם, וכל הסיפורים ששומעים וקוראים על קפידות של אנשים, ועל העונש שקיבלו המזיקים, אין זה מתאים כלל לבעל אמונה, ולמקדש שם שמים, אלא אדרבה על בעל אמונה לסלוח לכולם, לשכוח מהכל לגמרי ולהתפלל לטובתם, כמו שעשה יוסף הצדיק, וזכה לבסוף להיות הגדול מכולם...

בעל אמונה בהשגחה פרטית, הוא איש תורני, איש ירא שמים, בריא בנפש, בשכל ובנשמה. ויתכן שגם עליו יש פסוק מיוחד בשמים, שמכריזים עליו: 'פלוני מתנהג כמו יוסף הצדיק', ומסתמא המלאכים בשמים מוחאים לו כפייה על כך שהיה עושה מעשים כמו שהיה יוסף הצדיק עושה, ומשתדל להדמות לו במעשיו. וזה עומד לו תמיד לסניגורא עצומה, והוא ישנונה לך!

המסכנים - מקפידים, באירועים ושמחות - מקפידים, ולפעמים מקפידים זמן רב, ולא מדברים זה עם זה במשך שנים, ונכשלים באיסורי תורה רבים, כמו "לא תקום", "לא תטור", "לא תשנא", "לא תנוג". וכן מבטלים מצוות עשה מן התורה, כמו "ואהבת לרעך כמוך", וכן "בצדק תשפט עמיתך", וכן "ועשית הישר והטוב". ואילו יוסף הצדיק היה ספר מוסר חי, והוא מלמד אותנו לאהוב את האוהבים ובעיקר את השונאים בשלמות, שווה בשווה ממש?

אלא שמכאן רואים את הכח העצום, החזק והנפלא של בעל אמונה בהשגחה פרטית. יוסף הצדיק מאמין, מבין ויודע שהכל בהשגחה מה' יתברך בלבד. אין אחים, אין ישמעאלים, אין בור עם נחשים ועקרבים, אין אשת פוטיפר ואין בית הסוהר, אלא יש אך ורק את השם יתברך! ומי שמבין כך באמונה שלימה, זוכה להשגות גדולות. וזכה לישוב הדעת, וזכה להיות עובד ה' יתברך, וזכה לדקות וקיימת, ה' יתברך, וזכה ללכת את ה' יתברך. בכך שמבין שהכל משמים וזוכה לקיים את הפסוק "שיתי ה' לנגדי תמיד". ויוסף הצדיק אכן זכה לכל זה, ובנימין ואחיו כולם שווים אצלו לטובה.

ובעצם כל מה שאמרנו הוא פסוק מפורש בתורה, בפרשת קדושים (פ' יח): "לא תקום ולא טטור". לכולנו מובן שאסור לנקום, אבל ה' יתברך מבקש מאיתנו להתעלות על עצמנו יתר על כן, ולא רק לקיים את הציווי של "לא תקום", אלא גם את הציווי של "לא תטור", כלומר, לא תשמור בלב, והיינו שיש מצוה מן התורה לשכוח את הצער והנזק שנעשה לך לגמרי. ורבינו החפץ חיים (בהקדמה לספר שמירת השלשן, פתיחה, לאות אות טו) מביא פסוקים מפורשים - שבין בעניינים הקשורים לצער הגוף, ובין בעניינים הקשורים לממון - צריך לשכוח את הדבר שנעשה לו לגמרי, עד שימחה הדבר מליבו ולא יזכרו כלל, כי ה' יתברך קפיד מאוד על הנטירה. והסיבה לכך היא כמו שפירש בספר החינוך (מצוה רמז-תקכ"ב), שהצער והנזק שנעשה לאדם הוא משמים מחמת עוונותינו, ולכן גם בליבו אסור לזכרו, ע"ש. וזה ממש דומה למצוות זכירת עמלק, שדרשו בבמרא (מגילה יח): "זכור" - בפה, "לא תשכח" - בלב, ע"ש. וכן "זכור ושמו", "זכור" - בפה, "שמו" - בלב (ספרא ריב' בחוקות), והעובר על איסור "לא תטור", ושומר בלבו את הנעשה לו, הרי זה עובר עבירה כל רגע ורגע. ומסתמא יוסף הצדיק למד על חומרת "לא תטור" שבלבינו מאביו יעקב אבינו, ושכח באמת את כל מה שעשו לו אחיו, והשלים את עצמו באמונה שלימה, שבנימין ואחיו שוין לטובה.

ויתכן שזה עומק הפסוק "אל תרגזו בדרך" שאמר יוסף לאחיו, שהרי פסוק זה הוא אינו סתם בקשה של יוסף מאחיו שלא לריב על שמכרו אותו, ועל השנאה שלהם כלפיו בעבר, אלא זה פשוט איסור ממש של "לא תטור", ויוסף בעצם מבקש מהם שלא לעשות ריב ומחלוקת, ולשכוח ממש את כל העבר, גם לשיטתם שהוא ציער אותם בכך שהביא דיבתם רעה - את הכל

פרשת ויגש, תשע"ז
בפרשת השבוע, פרשת ויגש, מסופר על יוסף הצדיק, שלמעלה מן הטבע, וכנגד כל הסיכויים, גלגלו משמים שייעשה למלך על מצרים. ועוד גלגלו משמים, שאחיו של יוסף הצדיק, שבטי יה, ירדו למצרים ויעמדו לפניו. והנה כאשר יוסף הצדיק מתגלה לאחיו במלם הנוקבות "אני יוסף אחיכם", מיד כששמעו כן האחים, כתוב "ולא יכלו אחיו לענות אותו, כי נבהלו מפניו", וחז"ל הקדושים דורשים על פסוק זה (תנינה ד'): ומה תוכחה של בשר ודם כך, תוכחה של הקדוש ברוך הוא על אחת כמה וכמה, ע"ש. וזה כמוכן פסוק חזק מאד מאד, בפרשת ויגש.

ולמעשה, יש עוד פסוק חזק בפרשת ויגש, ויתכן שהוא חזק עוד יותר מהקודם. ופסוק זה הוא חובה קדושה, ומצוות לא תעשה מן התורה על כל יהודי ויהודי - כל איש ואשה, וכל אחד וכל אחת - ונכון שזה פסוק שאמר אותו יוסף הצדיק עוד לפני קבלת התורה, מכל מקום גם היום לאחר קבלת התורה, מצוה זו היא מצוה חובה קדושה לכולנו. ופסוק חזק זה, אף שהוא כתוב בפרשה לאחר שאחי יוסף כבר עשו עמו חיבוקים ונשיקות, ובכיות עד לב השמים, עם כל זאת עדיין הוא החזק שבפסוקים, וכולנו חייבים לעשות כן, לדורות ועולם!

פסוק זה כתוב בפרשה לאחר שהמליץ יוסף אחיו להביא למצרים גם את יעקב אבינו, יחד עם כל בני המשפחה. ובין הדברים אמר להם את הפסוק הבא (מה): "והנה עיניכם רואות ועיני אחי בנימין, כי פי המדבר אליכם". וחז"ל הקדושים (מגילה טז) דורשים מכאן, כשם שאין לי שנאה על בנימין אחי, שהרי לא היה במכירתו, כך אין לי בליבי שנאה עליכם. והפסוק הזה הוא ממש נורא! יוסף הצדיק היה בדרגה גבוהה מאד מאד עד שלא היה מקפיד על אחיו כלל ועיקר, הם ובנימין אותו דבר בדיק! וזה באמת הפסוק החזק ביותר, משום שכאשר אמר יוסף לאחיו: "אני יוסף אחיכם", זה אמנם מרגש מאוד, ומזכיר את העבר ואת החלומות וכו', אבל בפסוק שלפניו רואים כוז אהבה ואחזה של יוסף לבנימין וכלל האחים היקרים, ממש שווה בשווה! הרי זה דבר עצום ורב שאין כמוהו!

ונשאלת השאלה, כיצד זכה יוסף הצדיק אחרי הכל ולמרות הכל, להגיע לדרגה כזו עצומה שהוא אוהב את בנימין ואת שאר אחיו שווה בשווה ממש, והלא נגשה לו צער גדול בגוף ובנפש, כאשר היה ערום בבור עם נחשים ועקרבים, ולאחר מכן, כשנמכר לישמעאלים, וכשהיה בבית הסוהר 12 שנה, הרי שיש כאן נזק פנימי עמוק מאד בנפש ובנשמה, ובודאי שבמצבים כאלו קשה מאוד לעבוד את ה' יתברך. ובפרט שהיה לומד עם יעקב אבינו, והניתוק ממנו הוא נזק שאין לו אח ורע? וכן כיצד זוכה אנו ללכת בדרך של יוסף הצדיק, בעוד שאנו רואים היום בעוונותינו הרבים כיצד אנשים מקפידים על זה זה, ועוברים על עבירות של בין אדם לחבירו בשאט נפש. למשל, שידוך שהתבטל - מקפידים, פיטורים מהעבודה - מקפידים, בעיות בשלום בית - מקפידים, רעש

החיזוק היומי גם בשמיעה בטלפון
בכל מקום ובכל זמן
חייג: **052-7680007**
(בעלות שיחה רגילה)

להצטרפות: שלח
את המילה הצטרפות
ושמור את המספר
ברשימת אנשי הקשר
שלך!

וואטסאפ
החיזוק
היומי
052-7680007

בא להיות
חלק
מקהילה
רוחנית
גדולה

בהרה: השימוש באינטרנט בין במחשב ובין בטלפון נייד, מסוכן ואסור על פי ההלכה! אנו פונים רק למי שכבר מחזיק אינטרנט באישור, ועם הגנה המתאימה על פי ההלכה!

הרב אליהו רבי ראש הכולל

יש ילד ויש ילד - יש משפחה ויש משפחה

משפחתו אשר השכיל לגדל ולייסד בארץ כנען על ברכי אביו וסבו הנערצים. יעקב אבינו הכיר במהלך שנות חייו די והותר אנשים אשר לא חיו על פי התורה הקדושה. הוא הכיר את עשוי ועבר עמו התגוששויות לא מעטות, הוא הכיר גם את לבן אשר מצד אחד היה חמיו, אולם מצד שני ניסה לא אחת להכריחו. ובין לבין הוא הכיר גם די והותר אנשים בעלי רמות רוחניות שונות מבית ומחוץ, אשר לא השכילו ללכת בדרכה של התורה הקדושה וליהנות מאורה הגדול.

כל זה גרם ליעקב אבינו להבין שאדם עם תורה ואדם בלי תורה אלו שני אנשים שונים לחלוטין, ובאותה מידה, משפחה עם תורה ומשפחה בלי תורה הן שתי משפחות השונות מהותית לחלוטין. ומשום כך לא אבה לוותר ולו על קוצו של יו"ד ממנהגו הקדום ו'המיושן' להתנות את הקשר האישי והמשפחתי בקשר הדוק עוד יותר לריבונו של עולם ובאמצעות תורתו הקדושה.

כל אחד מאיתנו ניצב פעמים רבות בחייו מול שאלות גשמיות, אשר במהותן הן משליכות לא מעט על הרוחניות. שאלות כמו: האם לעבור דירה לאזור אחר הרחוק יותר מבית הכנסת ומהרב המוסר שיעורים מדי יום ביומו ומדי שבת בשבת? האם להעביר את הילדים לבית ספר קרוב יותר לבית אולם הרחוק משמעותית מדרך החינוך הנמצלת לה הורגלו עד כה? ואפילו, האם לעבור למקום עבודה אחר או להוסיף שעות מעבר לשעות שהיו מקובלות עד כה, כאשר יש בכך ויתור רוחני כלשהו לאבי המשפחה חרף השכר שיעלה בכפליים.

לפעמים, מתוך דאגה ואכפתיות מהערכים המשפחתיים או הכלכליים, עלולים אנו להזניח ולו במעט את הערכים הרוחניים, ומאמינים שבאחוזים קטנים בהם תידרדר הרוחניות לא יהיה אסון גדול במיוחד, והמשפחה תוכל להחזיק את עצמה יציבה ואחראית למעשה ולמחויבותיה.

אולם, כאן מגיע יעקב אבינו ומלמד את כולנו את הלקח המדהים הבא. אותה משפחה עם אותן יכולות, עם אותה כלכלה מצליחה ואפילו עם אותה אחווה ומסירות זה לזה, מוצלחת ככל שתהיה, לא תהיה לעולם זהה במהותה ולו במעט לאותה משפחה, אשר חרף כל הצלחותיה ביתר המישורים, תזכה להיות גם בעלת אופי תורני וכפופה לדעת תורה.

המרחק בין שתי המשפחות הללו הוא אינו מרחק הנמדד במונחים של מרחק, גובה, משקל או חום. אלו פשוט שתי משפחות שונות לחלוטין. אותה אחת שזוכה ללכת בדרכה של תורה היא המשפחה אשר דבוקה במהות ברצונו הפשוט של הקדוש ברוך הוא, זוכה היא לקיים כל רגע את הכתוב "שְׁיִתִּי ה' לְגִגְדֵי תְמִיד" (תהלים טו, ח), זוכה היא בכל אורחותיה והליכותיה הם בעצם מצעד של שלמות ובניית דרך לרצון ולכבוד קודשא בריך הוא ושכינתיה. באותה מידה האחדות והאחוה באותה משפחה משופרים לאין שיעור, יש מי שיחזק ויתחזק אותה.

המשפחה האחרת זוכה בכל בוקר להעיר את בניה ליום חדש של עמל טורח, ובמקרים מסוימים גם הנאה, יום שיגרור בעקבותיו לילה נוסף של מנוחה ויום נוסף של עבודה. סוג של חיים 'מונוטוניים' החוזרים על עצמם ללא כל מטרה או תכלית ברורה. והחמור יותר, אשר אין ולא יהיו לה את הכלים לדעת ולהתמודד בעת משבר, צרה וצוקה.

הפערים בין שתי המשפחות לא קיימים. אלו פשוט שתי הגדרות שונות, שתי אושיות אשר אינן קשורות זו לזו.

יזכנו ה' יתברך לזכות ולהקים את ביתנו בכלל ואת אורחות חיינו בפרט לפי דרכו ועל פי תורתו, ללכת בה, ליהנות מאורה. ועל הכל - לזכות ולהעפיל לפסגת רום המשפחות, אשר יהיו המשך ישיר לאבותינו הקדושים ומאורינו ורבותינו עד לדור זה. ברכת הצלחה רבה לכולנו בפרויקט החיים וברוכים תהיו!

שלום וברכה מורי ורבותי!

יעקב אבינו, לאחר עשרים ושתיים שנה בהן ממתין מצפה ומייחל הוא לבנו אהובו יוסף, שנים בהן הוא מיטלטל בין ייאוש לתקווה בין ספיקות בדבר הימצאותו של יוסף בחיים לבין הכותונת המדממת אותה חזה כמו עיניו. זוכה לפתע לשמוע את נכדתו סרח, בת לבנו אשר, משורת את השיר "עוד יוסף חי". ומרגע לרגע הוא מבין, שהמלך הקשוח הזה שמוציא את בניו משלוותם פעם אחר פעם בתקופה האחרונה, אינו אלא בנו "בן הזקונים" האהוב והנערץ - יוסף.

יעקב מקבל "עגלות" מיוסף במטרה להגיע על ידן למצריים, ואז הוא מבין סופית שיוסף לא נטש את הדרך. הוא זוכר שהפעם האחרונה בה למד 'חברותא' עם בנו, עסקו בסוגיית "עגלה ערופה", ואותה עגלה שנשלחה אליו נועדה בעצם לרמוז לו שיוסף זוכר את הדרך ואת הלימוד. ומשחק המילים "עגלה" ו"עגלה" יוכיחו זאת: "וַיֵּרָא אֶת הָעֲגֻלֹת אֲשֶׁר שָׁלַח יוֹסֵף לְשֵׂאת אֹתוֹ וַתְּחִי רִיחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם" (בראשית מה, כז).

כלומר, לא הועילה שירתה של סרח בת אשר, לא הועילו העדויות של הבנים. הדבר היחיד שגרם ליעקב להחזיר את החיוך לפניו לאחר עשרים ושתיים שנות אבל, היו עגלות המעידות על היותו של יוסף 'בן תורה' גם בנכר.

אבל בכך לא תם הסיפור. בטרם עולה יעקב על אותן עגלות בדרכו למצרים לראות את מחמד נפשו המולך בה, שולח הוא את יהודה והפעם שלא לכלכלה ולא למלחמה. "וַיָּאֵת יְהוּדָה שָׁלַח לְפָנָיו אֶל יוֹסֵף לְהוֹרֹת לְפָנָיו גִּשְׁבָּה" (שם מו, כח). ודרשו חז"ל ששלחו להקים 'בית תלמוד' (בראשית רבה צה, סע"ה). כלומר, אומר יעקב אבינו, אני מאושר בעקבות כך שבני יוסף נשאר בן תורה, אולם עם כל זה לא אגיע למקום בטרם אדע בוודאות שכבר בנויה ועומדת בו ישיבה, אשר תוכל לכלכל ברוחניות את כל בני משפחתי הענפה היורדת למצרים.

ובדיוק את הדבר הזה ברצוני להבין יחד אתכם בשיחתנו המשותפת היום.

אתה יעקב הצדיק, לאחר עשרים ושתיים שנות המתנה שומע שבנך יוסף חי. אולם, עדיין אין שמחתך שלמה ואינך מאמין בישועה עד לאחר שאתה מוצא רמז כלשהו בין יוסף של היום לאותו יוסף החברותא שעוב אותך לפני למעלה משני עשורים. באותה מידה, כאשר כבר מגיע הזמן לבוא ולשמוח עם אותו בן אובד, דוחה יעקב את יציאתו כביכול, ובטרם משלים אותה, שולח הוא את יהודה בנו להקים ישיבה. לכאורה, יכול היה יעקב אבינו לדאוג לכל הפרטים הללו מאוחר יותר, או לפחות לשמוח על בנו יוסף למרות חוסר הבנתו בלימוד כבעבר.

והתשובה לכך, מורי ורבותי, היא כדלהלן:

אומר יעקב אבינו 'בחיר האבות': את יוסף בני אני מכיר כמו יתר בניי כאשר הם כפופים ופשוטים לדעת התורה הקדושה, כאשר כל מהותם ואורחותיהם על פיה, וכאשר שיגם ושיחם הוא בה ובפלפולה. ואם לא מדובר באותו יוסף שהכרתי בעבר הכפוף לתורה ולרוחניות, הרי שהמדובר הוא בן אחר, ואותו יוסף אכן מת ונפטר מן העולם ולעולם לא תהיה שמחתי שלמה כשמחתי אב במציאת בנו האובד.

באותה מידה, מעביר יעקב אבינו מסר לבניו ולבני בניו עד לדורנו זה. עם כל הכבוד וההערכה לאחוה המשפחתית, עם כל התענוג הנחת והשמחה של לזכות ולאחד את המשפחה סביב בן אשר זוכה ומולך על מצרים ובעצם על כל העולם כולו. הרי שאם בכל החגיגה הזו לא תהיה ישיבה אשר על ברכיה יגדל ויתחנך הדור הצעיר, ועל פי התורה שתצא ממנה ינהגו הבנים ובניהם לדורי דורות, לא רק שלא תהיה שמחתו של יעקב שלמה, אלא הרבה מעבר לכך, הוא בעצם מגדל כאן משפחה אחרת, משפחה שונה, לא את

מזמור שיר חנינת הבית

ההילולא המרכזית והמסורתית

של הבבא סאלי • הרב כדורי • מרן זיע"א

משתתפות

מורנו
רבי חיים רבי
הרב שליט"א
נשיא המוסדות

הבאון
דוד לאו
הרב הראשי לישראל
שליט"א

מרן הבאון
יצחק יוסף
הרב שליט"א
הראשון לציון וראש אבנת בני הדין

פסוק ישראל וילך העשקה הקדושה הרב **אריה דרעי** הי"ד

הכניסה **חינם** מרישית כרטיס הגולה במסלול רעים אהובים
1700-700-770

בסוף הערב יוגל
הרכב הראשון מתוך
שלושת הרכבים!

תהקים איה
ביום שלישי ד בשבט
השע"ז (31/1/17)
באלמי "זולה" הנפארים,
רד הלוחמים 1 עממת הלסקו ת"א.
פתיחת שערים: 18:30
הולקת נרות הצדיקים בשעה: 19:00 בדיוק
כושחתפות בגולי ישראל,
סביב שולחנות ערוכים כיד המלך

תעים את הערב:
ניב בן-משיח
ותזמורתו
בהרב מלא

התרומה שלך - הזכיה הגדולה!
ההגרלה הגדולה
שלושה רכבים כרטיסים אחד***
בהשתתפות הגר שותף הלא לתורתם ותפילתם של להעלה
מ-150 ארכים, ותנשיית תורה וחסד סביב השוען

הגרלה על **1,000** ובנוסף בסך **30,000**
כולל שני כרטיסים

כל כרטיסי הגרלה יכנסו לכל הגרלות, גם הכרטיסים שכבר זכו

» בחור לך סמל: «

רעים אהובים + תרלה של שלשה רכבים + מיטה לאמלה המרכזית 72 לוחש 884 סה"כ
חברים תרלה על שני רכבים 59 לוחש 488 סה"כ
ידידים תרלה על רכב אחד 39 לוחש 488 סה"כ

הצטרף עכשיו
1-700-700-770

א. הסתרת מפרט רשמי ורשמי מפורטת באתר: www.ynet.co.il
ב. הגרלה תתקיימנה ביום שלישי ד בשבט ה'תשע"ז (31/1/17) באלמי "זולה" הנפארים, רד הלוחמים 1 עממת הלסקו ת"א.
ג. תנאים ומפרט מפורטת באתר: www.ynet.co.il